

ROZEMARIJN WESTERINK (NL)
Alied Ottevanger
Catalogus Buning Brongers Prijzen
© 2006

Langzaam, wat schokkerig en onbeholpen beklimt een dozijntje uitvergrote vlooiën een mensfiguur. Omdat alleen de contouren van hun gepantserde lijven zijn aangegeven blijven de beestjes doorzichtig. Naarmate de doorzichtvlooiën echter meer en meer op een kluitje komen te zitten wordt het lijnenpatroon voller en hechter. Tot de kluwen van poten, lijven en lijnen tenslotte bijna dichtgroeit en het arme mensje wordt opgeslokt.

Tekeningen met zwarte inkt en penseel, of pen, zijn op een klassieke manier één voor één opgenomen en vervolgens tot een film gemonteerd. Het afspelen geeft ritme en beweging aan de beelden. De wat Oosters aandoende ambientmusic die eronder is gezet geeft aan het trage verglijden van actie en tijd een licht hypnotiserende uitstraling.

In een ander filmpje ontwikkelen sprinkhanen zich op een even weinig gehaaste wijze tot vampiers. Ze landen in lome sprongen op koppen die ze uiteindelijk op wonderlijke wijze, sierlijk spetterend leegzuigen. De associatie met een in slow motion weergegeven ballet is hier nog groter. Het effect van de bijna stollende beweging en het uitgesponnen geluid op de in wezen weerzinwekkende beelden blijft echter dezelfde. Die is bij beide filmpjes: sussend.